

[Eigil Schytt.]

regulering af de nugældende regler ikke bliver foretaget.

Foruden forhøjelsen af maksimalindkomstgrænsen fra de nugældende 13.000 kr. til 16.000 kr. og forhøjelsen af nedslagsbeløbet fra de gældende 4.500 kr. til maksimalt 6.000 kr., som nogenlunde vil være dækkende for de forhøjelser, der er sket, indeholder lovforslaget flere nye bestemmelser. Jeg tænker her bl. a. på det faste nedslag på 2.500 kr. for nogle af invalidepensionisternes vedkommende, og at dette efter lovforslaget også skal gælde, hvor det alene er hustruen, der opfylder betingelserne. Det er en yderligere forbedring af loven set i forhold til den gældende, og jeg kan med disse få bemærkninger på socialdemokratiets vegne give tilslutning til en hurtig gennemførelse af lovforslaget.

Ib Thyregod: Det foreliggende lovforslag er for så vidt en genganger, som vi hvert år har et tilsvarende lovforslag til behandling. Der er dog særlige ting ved dette lovforslag, som påkalder sig opmærksomheden, dels forhøjelsen — tilsvarende forhøjelser har altså tidligere fundet sted — af indkomstgrænsen til 16.000 kr. og af nedslagsbeløbet til 6.000 kr., dels de særlige regler for de nye invalidepensionister, for hvem der skal være tale om et fast nedslag på 2.500 kr.

Vi kan tiltræde disse ændringer, men jeg vil gerne bemærke, at hvis man gennemfører ændringer som disse, gør man problemet aktuelt for en række andre befolkningsgrupper. Der er ingen tvivl om, at når man sætter såvel indtægtsgrænsen som nedslagsbeløbet op, som det her sker, findes der en række mennesker — det kan være arbejdere, det kan være mindre landmænd — som har en indtægt, der ikke er højere, måske lavere, end den indtægt, der her er tale om, og som i virkeligheden også har forsørgerbyrder, måske andre byrder, der på forskellig måde kan være tyngende. Derfor må det være rimeligt, at man tager også disse grupperes skattemæssige stilling op til drøftelse senere, og det håber vi kan ske i forbindelse med den skattereform, der fortsat tales om; det kan ikke være rimeligt, at man fortsætter ad denne vej

uden samtidig at finde en løsning på de andre spørgsmål.

Det nævnes i lovforslaget særlig vedrørende de nye invalidepensionister, at hvis der ikke gennemføres et fast nedslag på 2.500 kr. for deres vedkommende, vil der her blive tale om en ret høj marginalbeskatning. Men også for andre grupper kan der blive tale om en forholdsvis høj marginalbeskatning, således at dette spørgsmål bliver aktuelt også uden for denne særlige gruppe af de nye invalidepensionister.

Selv om vi altså kan give vor tilslutning til lovforslaget, vil vi gerne på anden måde rejse spørgsmålet på bredere basis, om andre i tilsvarende kår, og måske oven i købet med større byrder, også kan få en ligestilling skattemæssigt set.

Vestergaard Poulsen: Mit partis ordfører, hr. Asger Jensen, er desværre forhindret i at være med til dette møde; derfor er det overdraget mig at sige et par ord om lovforslaget.

Vi betragter i og for sig dette som en rutinesag, idet man jo i de senere år gang på gang har måttet forhøje disse nedslagsbeløb, og vi er fra det konservative folkepartis side parat til at give lovforslaget vor velsignelse; vi kan gå med til det.

Omman: Formålet med den årligt tilbagevendende revision af denne lov er jo at hindre skattestigning for personer, der kun har indtægt i form af folke- og invalidepension, men som reglerne er indrettet, bevirker de jo også nedslag for andre end disse kategorier, idet nedslaget efter lovforslaget først hører op ved en skattepligtig indkomst på 16.000 kr.; det hænger jo sammen med den uensartede kommunale beskatning.

Ved den tilsvarende behandling i 1965 blev der ikke blot fra mit partis side, men også fra andre kanter gjort opmærksom på den disharmoni, der var mellem beskatningen af de her omhandlede befolkningsgrupper og andre grupper med samme lave reelle indtægter. Der er måske en mulighed for at komme ind på disse problemer i denne omgang, for det haster vel ikke fuldt så meget med gennemførelsen af dette